

Dierbare parochianen, beste gasten in ons midden,

deze tijd van het jaar is een stressvolle tijd voor veel studenten en scholieren.

Het studiejaar wordt afgesloten met toetsen, tentamens en examens.

Over een paar weken zijn de vlaggen met daaraan de schooltassen weer te zien in de straten.

Geslaagd!

Of een her, of gezakt.

Een stressvolle tijd omdat een jaar van onderwijs wordt afgesloten met een toetsmoment.

Jezus lijkt in het Evangelie hetzelfde te doen vandaag.

Hij sluit zijn Paas-onderwijs af.

Veertig dagen lang, vanaf de Paasnacht tot en met vandaag, heeft hij zijn leerlingen onderwezen.

En Hij sluit het af met twee examenopdracht.

De tweede horen we op de Pinksterdag.

Ik verklap hem alvast; erop uit gaan.

Gaan getuigen in de wereld van wat God door Jezus heeft gedaan.

Maar deze activistische opdracht wordt voorafgegaan door een les dat we vandaag ons ter harte nemen.

De opdracht om te wachten.

Voor ongeduldige mensen als ik bijna ondoenlijk.

Wachten, dat is de eerste examenopdracht van Jezus.

Daarmee sluit Hij zijn Paas-onderwijs af.

Dat onderwijs cirkelde rond het centrale gegeven dat Jezus met zijn verrijzenis het ondenkbare heeft gedaan.

Hij stond met lichaam en ziel op uit de doden, en opende daarmee een heel nieuwe bestaanswijze.

Hij ging een heel nieuwe dimensie van ons bestaan in, een dimensie die niet binnen de denkkaders van de leerlingen viel.

Veertig dagen lang getrooste Jezus zich de moeite om zijn leerlingen zich bewust te maken van deze nieuwe dimensie.

Maria Magdalena herkende Hem aanvankelijk niet in de tuin.

Ze hield Hem voor de tuinman, totdat ze bij haar naam geroepen werd.

De leerlingen op weg naar Emmaüs herkenden Hem niet totdat Hij het brood brak.

En op diezelfde avond stond Hij plotsklaps in het midden van zijn leerlingen en deed alle moeite om aan te tonen dat Hij geen geest was maar er stond met lichaam en al.

En de leerlingen vonden het moeilijk om hun denkkaders op te rekken, ze bleven vanuit hun eigen paradigma's denken en praten.

Maar Jezus bleef hen onderwijzen totdat het besef bij hen doorbrak: Hij is het echt!

Nu dat besef is doorgedrongen moeten ze, als praktische mensen, niet in een oude valkuil stappen.

Niet meteen in de actie schieten en alle kanten opstuiven.

Nee, zegt Jezus, mijn eerste opdracht is om te wachten tot de kracht van de Geest over jullie komt.

Wachten dus.

Ook wij zijn de afgelopen veertig dagen onderwezen in de verrijzenis van Jezus.

Zijn verrijzenis past ook niet in onze denkkaders en telkens weer onderwijst Hij ons dat Hij op een heel nieuwe wijze aanwezig is in ons midden.

In de mensen naast u in de kerk, in de blik van mensen om u heen.

Vooraf in mensen die lijden.

Mensen die ziek zijn, eenzaamheid te dragen hebben, afhankelijk zijn van de Voedselbank en die leven in vaak stille armoede.

En heel bijzonder is Hij met lichaam en ziel aanwezig in de Eucharistie.

Nee, zijn aanwezigheid in het sacrament valt buiten alle denkkaders, wel die van mij tenminste.

Maar dan is daar de les van Jezus ook voor ons.

Wat moeten we doen als we hiermee geconfronteerd worden?

Niet meteen in de actie schieten.

Het niet meteen weg verklaren, vergeestelijken op versimpelen.

Het ook niet meteen afdoen met woorden als 'ouderwets' of 'orthodox'.

Nee, ook wij moeten dan even wachten, pas op de plaats maken, een pauze inlassen.

Hoe we die pauze moeten invullen doen de leerlingen ons voor.

Met vreugde, ze gingen verheugd weer naar de stad terug.

We moeten dus vreugdevolle mensen blijven.

Geen mensen die elkaar bevechten en zuur worden.

Maar ook bidden.

De leerlingen gingen naar de tempel, het huis van gebed.

Negen dagen later zijn ze in gebed bijeen.

Vreugdevolle mensen zijn en bidden dus.

Het is niet voor niks dat de leerlingen in deze dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren de allereerste noveen van de kerkgeschiedenis hebben gebeden.

Dat wij het hen mogen nadoen.

Juist in deze dagen naar Pinksteren.

Bidden om de komst van de Heilige Geest, de kracht van de Allerhoogste.

Ja, laten we het proberen deze dagen, elke dag bidden: 'Kom, Heilige Geest, vervul de harten van uw gelovigen.'

Als we dat doen en zo wachten op wat komen gaan, dan zullen we met vlag en wimpel slagen voor dit onderwijs.

Geloofd zij Jezus Christus, nu en in eeuwigheid.

Amen.